Я люблю тебе, пташино,
Як щебечеш між квітками, —
Мовчки слухаю й радію,
Упиваючись піснями.

Упиваюсь, але знаю:
Проминуть які хвилини,
І ти знімешся й полинеш
Ген до іншої долини.

І не я вже слухать буду
Щебетливого співання:
Іншим будеш ти у серці
Ворушити почування.

Міг би я тебе лукаво
В сітку хитрую піймати,
Щоб співала, поки схочу,
Поки сила є співати.

Та люблю я тільки вільних,
Тільки вільні мусять жити
Там, де небо ясно сяє,
Ллються співи, пахнуть квіти.

Прощавай же! Линь, де хочеш
Веселити світ піснями!
Хай тобі сміється небо,
Хай віта земля з квітками!

1896